

VARIANTOLOGY

Sigfried Zielinski

Předpokládaný název

Variantologie: polyhistorický přístup ke zkoumání nových médií

Cíl

Představit čtenářům jeden ze současných metodologických přístupů ke studiu a výzkumu nových médií.

Jakým způsobem autor Sigfried Zielinski variantologii používá a na jaké oblasti výzkumu nových médií ji aplikuje.

Zasazení variantologie (v angl. originále variantology) do kontextu archeologie médií a propojení s teoretickými základy tohoto přístupu, mezi které mj. patří také koncept genealogie Michela Foucaulta.

Zhodnocení variantologie jako metody pro zkoumání nových médií a možnosti jejího využití pro vznik teoretické práce a analýzy nových médií (tedy, pro jaké téma je variantologie vhodná, jaké otázky může tato metoda zodpovědět, jaké jsou mezery/nedostatky tohoto přístupu apod.).

Anotace

Tématem článku je polyhistorický a transdisciplinární přístup ke zkoumání nových médií skrze analýzu vzájemných dlouhodobých vztahů mezi uměním, vědou a technologií. Tento přístup, označovaný jako variantologie, se snaží nahlížet výzkumné otázky teoretiků nových médií v širších souvislostech a propojovat je s poznatky vědních disciplín, které doposud zůstávaly mimo diskurz médií (například teologie, klasická filologie či teorie a dějiny vědy). Text si klade za cíl představit variantologii jako jednu z metod zkoumání nových médií, přičemž se primárně věnuje srozumitelnému vysvětlení její metodologie, základních principů a nástrojů pro vědecké zkoumání. Téma variantologie je současně zasazeno do širší debaty metodologie a výzkumu nových médií a je propojeno s příbuznými výzkumnými metodami jako je archeologie médií, nová historie či Foucaultova archeologie vědění. Diskutovány budou také možnosti využití variantologie pro vznik teoretické práce v oblasti nových médií, stejně jako i její silná a slabá místa.